

*Vit skulu
giftast!*

TAÐ BLEIV STÓRABEIGGJA VINKONUNA

- EG SÁ IKKI **LEIVUR** SUM ANNAÐ ENN **STÓRABEIGGJA** MÍNA VINKONU. MEN EG HELT HANN VERA ORDILIGA **FITTAN**, OG VIT TOSAÐU VÆL **SAMAN**. EG VISTI, AT HANN HEVÐI GOTT **EYGA** Á MÆR, OG TÁ HANN **RINGDI** OG SPURDI, UM VIT SKULDU FARA EIN TÚR TIL **SAKSUNNAR**, **STEGÐAÐI** ALT UPP HJÁ MÆR. VIT FÓRU SO, OG TÁ FANN EG **ÚTAV**, AT EG VAR FALLIN FYRI **LEIVI**, SIGUR **KRISTINA**, SUM MÁTTI **BRÚKA** MEIRA ENN EITT **HÁLVT** ÁR AT FELLA FYRI **SJEIKINUM**

BRÚDLEYP

Óli Jákup Jacobsen
post@sosialurin.fo

Fyri trimum árum síðan kendu Kristina Johannesen og Leivur á Lakjuni ikki hvønn annan. Í dag standa tey tríggar vikur frá teirra brúdleypi.

- Eg gleði meg ordiliga nógv, hóast brúdleyp ongantið fyrr hevur verið nakað, sum eg hevur fylt mínar tankar tað stóra, sigur Kristina, ið er 22 ár og úr Kaldbak.

Sat uppi til bussurin fór

Kristina var góð vinkona við Maritu, lítlusystir Leiv, men kendi ikki hann. Og øvugt.

- Marita hevði ofta tosað um Kristinu fyrr, og tað var altíð við ógvuliga positivum orðum. Tí hevði eg eina góða mynd av Kristinu, longu áðrenn eg mætti henni, sigur Leivur, ið er 29 ár og úr Fuglafirði.

- Leivur hevur búð so leingi uttanlands, at hann hevði ongantið verið har, meðan eg var hjá Maritu, men eg hevði sæð hann á myndum.

Tað var ikki fyrr enn føðingardagin hjá Maritu jólaferiuna fyri knapt trimum árum síðan, at Kristina og Leivur møttust fyrstu ferð.

- Eg kom at sita við síðurnar av Kristinu, og eg fekk bara eina enn betri mynd av henni. Eg minnst, at eg hugsaði, at hasa gentuna hevði eg verið stoltur av at havt við mína lið.

- Føðingardagurin var eitt sunnukvøld, og eg skuldi til arbeiðis morgunin eftir. Vit sótu so og prátaðu alla náttina, heilt inn til eg skuldi avstað við bussinum klokkan seks, og Leivur sat mitt í rokanum saman við okkum, sigur Kristina flennandi.

- Kristina hugtók meg veruliga, eisini tí eg sá, hvussu røsk hon var at hjálpa Maritu at rudda av og vaska upp.

Addaði á Facebook

Hóast Leivur hevði fingið eyguni upp fyri Kristinu, so hendi ikki nógv aftaná føðingardagin.

- Tá eg kom heim frá arbeiði dagin eftir føðingardagin, sá eg, at Leivur hevði addað meg á Facebook. Tað helt eg vera alvorliga lægið, tí eg kendi hann einki serligt og føldi einki fyri honum. Men eg góðtók sjálvsagt hansara vinarumbøn, sigur Kristina.

- Burtursæð frá tí hendi ikki nógv. Eg búði í Onglandi og var bara heima í jólaferiu, so eg fór skjótt avstað aftur, sigur Leivur, sum hevur lisið gudfrøði og sálarfrøði í London. Tað næsta hálva árið var so at siga stilt millum teirra – og tó.

- Eg minnst, at tá eg hevði føðingardag, skrivaði Leivur 'tillukku' á veggini hjá mær. Og tað helt eg eisini vera mega lægið, sigur Kristina og hyggur upp á Leiv og flennir.

Leiddust í London

Í apríl 2010 avgjördu Kristina og Marita, systir Leiv, at fara ein túr til Hawaii, har tær skuldu hjálpa til á einum bíliskúla í tveir mánaðir.

- Marita spurdi meg, um tað var í lagi, at vit á veg heimaftur steðgaðu á í London í eina viku, tí Leivur skuldi fáa prógv. Eg hevði ongantið verið í London fyrr, so tað tímdi eg sjálvandi mega væl, sigur Kristina.

Hóast ongar kenslur enn vóru frá Kristinusa síðu, so fekk hon Leivur við uppá at arga Maritu eitt sindur við at spæla romantisk.

- Mær dámar væl at arga, so Leivur og eg tóku ofta um hvønn annan ella gingu arm í arm, sigur Kristina flennandi.

- Serliga eina ferð tá vit fóru nøkur ein gongutúr. Tað var mánalýsi, og vit gingu ein langan túr út til eitt vatn. Tá koyrdu vit ordiliga upp á tað romantiska til stóra forarging fyri systir mína.

Sólbrillurnar eitt bíligt triks

At Leivur hevur havt eitt gott eyga á

Kristinu var ikki nakað at ivast í. Hann hevði tvey triks í ermuni at koma í kontakt við Kristinu. Fyrst var tað á flogvøllinum í Stansted á veg heim til Føroya, tá spurdi Leivur, um Kristina kundi hava sínar sólbrillur í taskuna. Tað var eingin trupulleiki.

- Komin heim til Føroya, skal eg geva Leivi sólbrillurnar aftur. Men tá sigur hann, at tað var ikki neyðugt, tí so kundu vit hava eina umbering fyri at mótast aftur. Tá hugsaði eg, at hatta var rættiliga lægið sagt.

Síðani var tað, tá Kristina júst var komin heim frá flogvøllinum.

- Vit høvdu tosað á flogvøllinum um, hvat vit hvør sær skuldu eta, tá vit komu heim. Eg segði, at eg skuldi hava grindabúff. Tá eg so kom inn til okkara í Kaldbak, fekk eg eitt sms. Tá var tað Leivur, sum segði seg vóna, at grindabúffurin smakkaði væl, og at hann vónaði, at eg skjótt fari at bjóða honum grindabúff, sigur Kristina flennandi, - tað helt eg aftur vera eitt sindur lægið.

Túrur til Saksunnar

Tað var ikki fyrr enn eina viku aftaná, at tey vóru komin heim úr Onglandi, at Kristina fór at hyggja at Leivi við meira romantiskum eygum.

- Eg hugsaði, at nú mátti eg manna